

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/168/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714206842
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8714206842.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu : BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému : K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX K. R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného AK JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, v konaní o zaplatenie 467,40- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C 273/2014-99 zo dňa 14.04.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

odôvodnenie:

I. Obsah napadnutého rozhodnutia.

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu 48,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a zo sumy 15,- Eur odo dňa 18.06.2011 do zaplatenia, 9,50 % úrok z omeškania p.a. zo sumy 18,50 Eur odo dňa 18.07.2011 do zaplatenia, 9,50 % p.a. úrok z omeškania zo sumy 15,- Eur odo dňa 18.08.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti istiny 418,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % p.a. zo sumy 418,90 Eur odo dňa 18.09.2011 do zaplatenia súd návrh zamietol. Súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia v sume 91,40 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal začatia konania o zaplatenie istiny 467,40 Eur. Podanie žaloby odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca ako postupník na strane druhej uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy vrátane pohľadávky voči žalovanému. Na základe predmetnej zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu od účinnosti zmluvy služby elektronickej komunikácie. Podľa zisteného skutkového stavu mal súd za to, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o pripojení dňa 03.08.2010. v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Žalobca požaduje úhradu za poskytnuté služby, a to v zmysle vystavených faktúr, ktoré boli zaslané odporcovi. Súd vyhovel v časti istiny 48,50 Eur z návrhu žalobcu, ktorá pozostáva z faktúr za neuhradené služby zo strany odporcu. V časti istiny 418,90 Eur s prisl. súd návrh zamietol ako nedôvodný, v rozpore s dobrými mravmi.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol vo vzťahu žalobcu a žalovaného podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vyslovil, že žalobca nemá na náhradu trov konania právo. Vychádzal pritom z pomeru úspechu a neúspechu strán v tomto konaní. Súd týmto rozsudkom zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 48,50 eur spolu s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti (418,90 eur) súd návrh žalobcu zamietol. Úspech žalobcu predstavuje 10,37 %, čo je zároveň neúspech žalovaného a neúspech žalobcu vo veci predstavuje 89,63 %, čo je zároveň úspech odporcu. V zmysle vyššie uvedeného rozhodol súd o náhrade trov vo vzťahu žalobcu a žalovaného podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, ako je uvedené. O náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vstúpil do časti konania (ohľadne sumy 418,90 eur s prísl. - zmluvnej pokuty) priznal náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi v celkovej výške 91,40 eur.

II. Obsah odvolania žalobcu.

1. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Má za to, že súd prvej inštancie nerozhodol správne a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvádza, že v prípade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka ide o neúčelne vynaložené trovy. Zdôrazňuje, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie by tak malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu, čo sa týka vstupu do konania. Taktiež tvrdí, že zo strany vedľajšieho účastníka ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, pričom vstupujú do sporov automaticky, zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otáznou, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Tvrdí, že vedľajší účastník do konania nepriinesol žiaden prínos. Vo svojom vyjadrení, tak ako v iných konaniach, žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Zdôrazňuje tiež, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Poukazuje tiež na ust. § 93 O.s.p. v aktuálnom znení. Má za to, že v konaní, kde vystupuje spotrebiteľ je jeho ochrana zabezpečená skutočnosťou, že súdy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosťou, že súdy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosti v prospech spotrebiteľa ex off. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p.. Navrhol odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť a to tak, že odvolací súd zmení rozsudok v napadnutej časti a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania neprizná a vedľajší účastník aby bol zaviazaný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

2. Žalovaný ani vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „C.s.p.“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 C.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

2. Podľa § 470 ods. 1 a 2 prvá veta C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

3. Podľa § 93 ods. 2, 3 a 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014 (ďalej len „O.s.p.“), ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 137 O.s.p. účinného do 30.06.2016 trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016 účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd o odvolaní žalobcu voči rozsudku v jeho napadnutej časti rozhoduje po 01.07.2016, pri rozhodovaní postupuje s ohľadom na § 470 ods. 1, § 473, § 474 C.s.p už v režime C.s.p. Pokiaľ však ide o posúdenie otázky náhrady trov prvoinštančného konania vedľajšieho účastníka a samotné posúdenie postavenia vedľajšieho účastníka v konaní po 01.07.2016 (keďže C.s.p s týmto subjektom neráta), tu je potrebné brať zreteľ na procesnú právnu úpravu účinnú do 30.06.2016, t.j. Občiansky súdny poriadok, keďže v zmysle § 470 ods. 2 C.s.p právne účinky úkonov, ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti C.s.p (t.j. pred 01.07.2016) zostávajú zachované. S ohľadom na potrebu rešpektovania zásady právnej istoty teda zostáva zachované procesné postavenie vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil pred 01.07.2016 zákonným spôsobom upraveným v ust. § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. a rovnako preto zostáva zachované okrem iného aj jeho právo na náhradu trov konania.

5. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu odvolací súd konštatuje, že vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. v znení platnom do 31.12.2014 s tým, že podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ v písomnom podaní z 09.01.2015 namietal neprimerane vysokú zmluvnú pokutu v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a navrhol v časti zmluvnej pokuty žalobu zamietnuť.

6. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

7. Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je

sankčná náhrada nákladov konania...., tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011). Ide síce o problém zavinenia konania, ale niet dôvodu popierať tento sankčný aspekt aj pri viac-menej svojoľnom podávaní návrhov na priznanie nedovoleného plnenia.

8. Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatočného protokolu).

9. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

10. Vedľajší účastník vstúpil do konania a podľa jeho podaní sa sústredil na zbavenie spotrebiteľa účinkov neprijateľnej a zakázanej neprijateľnej zmluvnej podmienky - neprimerane vysoká zmluvná pokuta v rozpore s dobrými mravmi.

11. Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

12. Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

13. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. O.s.p. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

14. Vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba a vystupujúci na strane žalovaného bol z procesného hľadiska plne úspešný, a preto mu náhrada trov konania patrí v celom rozsahu, ako to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 O. s. p. je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v Smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne.

15. Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu, že vedľajší účastník na strane žalovaného nijako neprispel k výsledku konania odvolací súd poznamenáva, že tento vedľajší účastník inicioval a podporoval ochranu proti konkrétnej zlozke uplatneného nároku (písomným podaním doručeným súdu dňa 22.01.2015) a bol argumentačne úspešný. Výsledkom je zamietnutie žaloby vo vzťahu k neprimeranej zmluvnej pokute.

16. K námietke žalobcu poukazujúceho na úpravu § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2015 je potrebné uviesť, že na túto prihladať nemožno, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu pred 1.1.2015, teda v dobe, keď v tom čase účinný Občiansky súdny poriadok nevyžadoval ako súčasť podnetu aj súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

17. Zákon č. 353/2014 Zb. účinný od 1.1.2015 neobsahuje vlastné prechodné ustanovenia, a preto je potrebné jeho účinky vykladať v súlade s princípom zákazu pravej retroaktivity. Ak nie je v prechodných ustanoveniach výslovne uvedené inak, je pri strete starej a novej úpravy nutné vychádzať zo všeobecne platnej zásady nepravej retroaktivity procesných noriem, teda aplikácie nových procesných noriem pre skôr začaté konania. V takom prípade sa v konaní pokračuje podľa neskoršieho zákona s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených skôr zostávajú v platnosti. Oznámenie o vstupe predstavuje procesný úkon vedľajšieho účastníka, ktorým oznamuje svoj vstup do konania, a preto na takýto procesný úkon vedľajšieho účastníka sa musí vzťahovať právna úprava obsiahnutá v § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014.

18. Súd prvej inštancie správne priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 91,40- Eur, a to z tarifnej hodnoty 418,90 Eur, t.j. z pôvodne uplatnenej zmluvnej pokuty, v ktorom rozsahu vstúpil vedľajší účastník do tohto konania. Tieto pozostávali z dvoch úkonov právnej služby á 29,87- Eur (prevzatie veci vrátane prípravy zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej), ako aj k nim patriacim režijným paušálom 2 x 8,39- Eur a 20 % DPH vo výške 15,23- Eur.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol a úspešný žalovaný a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnili, ani im žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).